

Plâns de noiembrie

Clarice

De-acuma ninge dezolant cu frunze,
O lampă strălumină a felinar,
Cum adâncesc, aici, la geam...
În gânduri de poet, uitat de muze...

-

Din nocturne adunări stradale
Se înjură ca-ntr-o prăvălie,
Iar neintegrați, în garduri sedentari,
Au de împărțit euforie.

-

Și de-a lungul acestor coridoare,
Străine umbre și-au sinucis amorul;
În flautul acestor dormitoare,
Avea pianista să-mi dăruie dorul.

-

În gânduri de poet, trădat de pânze,
Cum ancorez, aici, la geam,
Un trup ce bântuie același felinar...
De-acuma-i plânge dezolant pe buze...